Ao. 1858. Zaturdag

No. 61. 22 Mei.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 21 Mei 1858.

Uit aanmerking der nadeelen van de te groote talrijkheid der leerlingen op de *Stads Armenschool voor Meisjes*, is bij Gouvernements resolutie van den 10n dezer maand No. 3, onder meer, bepaald, dat er voortaan twee dergelijke scholen zullen zijn; op elke waarvan de helft der leerlingen zal worden geplaatst.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 21 Mei 1858.

[6315] Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan, om de slavin *Apolonie*, geboren in 1833, moedersnaam onbekend, van den naam van plantage *Dageraad en Dankbaarheid*, gelegen in de divisie *boven Cottica en Perica* af- op dien van H. J. Duijts, voor den vrijdom te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 21 Mei 1858.

(6314) Ten verzoeke van Catharina Louisa Kustner, wordt van haar voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie. Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
18 Mei. Van het slavenmeisje *Clasina*, geboren in 1845, dochter van *Christina*, toebehoorende aan P. H. Gaijkema.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 14 Mei 1858.

Tengevolge van de daartoe gedane verzoeken, zijn *Brieven van Manumissie* verleend geworden, als:

1o. Aan den slaaf *Cornelis*, geboren in 1820, wiens moedersnaam onbekend is, afkomstig van nu wijlen Jan van Linck, en bekend op het respect Raad Commissaris voor de Inlandsche bevolking.

2o. Aan de slavin *Nicasia*, geboren in 1829, dochter van *Camilla*, en hare dochter *Adriana Gervatius*, geboren in 1850, toebehoord hebbende aan den boedel Mr. A. Kikkert Schotborgh.

3o. Aan de slavin *Seraphina*, geboren in 1834, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan F. G. Caupain.

4o. Aan de slaven *Alida*, geboren in 1800, dochter van *Diana*, *Jansie*, geboren in 1853, dochter van *Christina* en *Cornelis*, geboren in 1855, zoon van *Leentje*, toebehoord hebbende aan D. Simons.

5o. Aan het slavenkind *Anna*, geboren in 1855, dochter van *Dorothea*, toebehoord hebbende aan plant. *Ephrata*, divisie Matappica.

6o. Aan het slavenkind *Willem Floris*, geboren in 1857, zoon van *Sosie*, toebehoord hebbende aan plantage *Zeldenrust en Welgelegen*, divisie boven Cottica en Perica.

7o. Aan de slavin *Susanna Maria*, geboren in 1825, dochter van *Alijda Philippina* en haren zoon *Marius Antoine*, geboren in 1852, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan G. Oppenheimer.

8o. Aan het slavenkind *Chrisje*, geboren in 1857, zoon van *Minerva*, toebehoord hebbende aan C. M. Milgen.

9o. Aan de slavin *Frederika*, geboren in 1824, dochter van *Anna Maria Staphout*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

10o. Aan het slavenkind *Albert*, geboren in 1857, zoon van *Christina*, toebehoord hebbende aan J. A. de Vries.

11o. Aan den slaaf *Christiaan*, geboren in 1831, zoon van *Leentje*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. C. Ox.

12o. Aan den slaaf *Frans*, geboren in 1823, zoon van *Affiba*, toebehoord hebbende aan M. Jochems.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren, van:

1o. *Johannes Cornelis Lincken.*
2o. *Maria Nicasia Borght.*
Angelica Adriana Borght.
3o. *Seraphina Undoek.*
4o. *Alida Monsch.*
Henrietta Jansie Monsch.
Johannis Hermanus Adriaan Cornelis Monsch.
5o. *Anna Josephine Keittenbeld.*
6o. *Willem Floris Spall.*
7o. *Susanna Maria Chilouis.*
Marius Antoine Chilouis.
8o. *Jacob Christian Hilgen.*
9o. *Josephina Friederica Staphout.*
10o. *Albert Johan Julius Vliese.*
11o. *Christiaan Paulus Koep.*
en 12o. *Frans Christiaan Breckt.*

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slavin *Livia*, aankomende C. P. Devids.

De slaaf *Frederik*, aankomende Nassij Jr.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om, voorzeide slaven, niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834 (G. B. No. 1) vastgesteld.

Paramaribo, den 21 Mei 1858.
De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transport.

(6317) Den 20sten Mei 1858. A. van Melsen aan A. C. van Bochove als in huwelijk hebbende H. A. Kaas, van het Huis en Erf met de daaropstaande gebouwen in de 1e. Buitenwijk No. 10, O. W. La. A. No. 9.

Paramaribo, den 21 Mei 1858.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den 21 Mei 1858.*

Gisteren is de geboortedag van H. K. H. Amalia Maria Da Gloria Augusta, gemalin van Z. K. H. Prins Hendrik, met de gebruikelijke eerbewijzen herdacht geworden.

In dit houtrijk land is het daarstellen van houten gebouwen, om verschillende redenen, toch een zeer kostbaar iets.

Met het oog op immigratie en kolonisatie, waardoor de behoefte aan woningen zal toenemen,

is het wenschelijk een goedkooper bouw-materiaal dan hout of gebakken steenen te kunnen aanwenden. — Wij vermeenen daarom, belanghebbenden geene ondienst te doen, door hunne aandacht te vestigen op de *Notice sur les constructions en briques crues dans le midi de la Russie*, voorkomende in de *Revue Coloniale* van Maart dezes jaars; waarvan, in het belang dergenen, die niet in het bezit van dat tijdschrift zijn, eene vertaling hieronder volgt:

Aanteekening

betreffende de zamenstelling van gebouwen uit ongebakken steenen, in het Zuiden van Rusland, ontleend aan een artikel door den heer Potier, luitenant-generaal der genie in Rusland, in de *Revue générale de l'Architecture et des travaux publics* bekend gemaakt.

»Sedert eeuwen bouwen de verschillende volksstammen van het Zuiden van Rusland aarden woningen, die zeer hecht zijn en zeer weinig kosten. Deze constructiën weerstaan zeer vochtige herfsten, en koude van 25 à 28o. Réaumur, die dikwijls geheele maanden duurt en somtijds met dooi afgewisseld wordt. Zij dragen zware daken of bedekkingen, en zelfs ontzaggelijke zwaarten. Ik heb, op mijn landgoed bij Odessa, op een fondament van deze soort, een' molen gebouwd van vier verdiepingen met drie paren steenen. Dit fondament, dat slechts eene el dikte bij drie ellen hoogte heeft, duurt zoo als het daar is, reeds twintig jaar, zonder dat de ontzaggelijke zwaarte, die daarop rust, het eenigzins heeft doen wijken. — Een woonhuis en eene groote schaapskooi, die ik op dat zelfde landgoed op die wijze had gebouwd, zijn afgebrand geweest, zonder dat de muren van die gebouwen daardoor in het minst geleden hebben; ik heb slechts het houtwerk, de beschotten en het dak, moeten vernieuwen, om ze weder in orde te brengen. De huizen op die wijze gebouwd, zijn droog, warm in den winter, koel in den zomer en zeer gezond. Wanneer de muren eenige jaren oud zijn, is de verbinding zoo sterk, dat men er deuren en vensters in kan maken zonder dat men noodig heeft de bovendeelen derzelve te stutten.

Over de bereiding van de aarde.

Elke aardsoort, uitgezonderd die, welke te zanderig is, kan voor dusdanige constructie gebezigd worden; evenwel, is die, welke eene goede evenredigheid klei bevat, verkiesselijk. Het zoude gemakkelijk zijn te bewijzen, dat dergelijke constructie sedert onheugelijke tijden, in geheel Azie gebezigd wordt.

Zie hier hoe men daarmede te werk gaat: Om het vervoer te vermijden, kiest men, nabij de plaats waar men bouwen wil, eene plek uit, waarvan de aarde de vereischte hoedanigheden bevat; men neemt op eene cirkelvormige ruimte van 5 à 6 ellen diameter de bovenste laag aarde tot op ongeveer een voet diepte weg; vervolgens slaat men den bodem van dit gat tot op eene goede schop diepte, om; men stort er eene genoegzame hoeveelheid water in, om deze aarde tot een' zeer dikken modder te maken; men drijft alsdan een paard, een' os of eene koe in dat gat, en doet het dier er in rond gaan en trappelen tot dat de aarde goed gekneed en zij het water opgeslurpt heeft; daarna werpt men er de eene of andere plantaardige zelfstandigheid in, bijvoorbeeld: oud stroo, oud hooi, gras, zoden, bladeren, zoo gras, biezen, riet, enz.; dat men in zijn bereik heeft en van geringe waarde is. Men doet deze zelfstandigheid wederom, met bijvoeging van water, betreden tot dat het vocht door de aarde is opgeslurpt, en dat het geheel in alle deelen wel doorkneed is; alsdan laat men het mengsel staan.

De hoeveelheid plantaardige stoffen, die men bij de aarde moet mengen, hangt natuurlijk af van de hoedanigheid van de aarde en van de stof, waarvan men zich bedient. — Deze stoffen verbinden de aarde; geven haar vastheid en verhinderen het breken van de steenen die men er van maakt, bij het droogen. Men zal dus uit de drooging der steenen spoedig zien, of men bij het mengsel plantaardige stoffen moet voegen, of dat men er wat van kan afnemen.

Den volgenden dag is het water opgeslurpt, het mengsel merkbaar gedroogd; men voegt er alsdan water bij en laat het op nieuw betreden, tot dat het vocht opgeslurpt is; daarna laat men het alwederom staan; — gewoonlijk moet men op den derden dag hetzelfde werk op nieuw aanvangen.

Het kenmerk van genoegzame doorkneeding der stof is: wanneer er eene min of meer bedorven lucht uit opstijgt, welke een begin van ontbinding der plantaardige stoffen aanduidt. Wanneer de temperatuur zeer warm is, is het mengsel somtijds van den eersten dag af bruikbaar. Men kan verscheidene gaten te gelijk klaar maken, wanneer het gebouw groot is, en aanhoudend gewerkt moet worden.

Over het vervaardigen der steenen.

Men neemt vormen, die de afmeting hebben, welke men aan de steenen wil geven. Deze vormen hebben geen' bodem, en worden gewoonlijk voor twee steenen gemaakt. Men kiest een' vlakken of gelijken grond, legt den vorm neder, vult ze met de gekneede stof, stampt ze hard, neemt vervolgens den vorm weg en laat den steen op dat terrein droogen. Men vormt er twee andere daarnaast, en zoo vervolgens. Wanneer al de gekneede aarde gevormd is, spit men den bodem van hetzelfde gat nog eens ter diepte van een schop om, en begint de kneeding op nieuw.

Men keert de steenen twee of drie maal om, tot dat ze droog genoeg zijn; als wanneer men ze dadelijk gebruiken kan, of laten opstapelen, om later als bouwmateriaal aan te wenden. Dusdanige opgestapelde steenen, zullen jaren lang aan de onbestendigheid van den dampkring weerstand bieden.

Wanneer men bouwen wil, gebruikt men tot mortel (metselspecie); aarde uit dezelfde gaten en op dezelfde wijze gekneed; maar dan behoeft men er geene plantaardige stoffen bij te voegen.

Over het bepleisteren van muren en plafonds.

Voor het bepleisteren van binnenmuren en van plafonds der woonhuizen, gebruikt men denzelfden mortel gemengd met kaf van graangewassen, of drooge paarden-, schapen- of koemest, en zelfs goed vergane mest uit een' mesthoop en mestaarde; doch in kleine hoeveelheid, ten einde aan de compositie zamenhang en vastheid te geven. Als de gebezigd wordende aarde zeer kleiachtig is, moet men er zandaarde of zand in mengen. De plaatselijke ervaring zal weldra de evenredigheden aanwijzen. De op deze wijze bepleisterde muren en plafonds zijn even schoon en veel solider dan die met kalk- of pleistermortel tezamengesteld. Men kan ze zeer dun maken.

Het buitenste pleisterwerk houdt minder goed; de regen bevochtigt hetzelve en doet het afvallen. Vooral is dit het geval in den herfst en in de lente; de muren lijden er niet door, maar het is onbehagelijk voor het oog. Over het algemeen is het beter het uitwendige niet te bepleisteren, maar de oppervlakte van den muur wel te bevochtigen, de tusschenruimten met denzelfden mortel als die voor de inwendige bepleistering, te vullen, evenwel zoo weinig mogelijk, en slechts tot aan de oppervlakte der steenen. Vervolgens moet men het geheel gelijk maken door de oppervlakte van den muur cirkelvormig te strijken, met een ligt stuk plank van ongeveer 50 Ned. dm. breedte, waaraan een handvat is bevestigd.

Wanneer de muur op deze wijze eene zeer gladde oppervlakte verkregen heeft, laat men denzelven goed droogen, en alsdan beschilderen:

1o. met gekookte teer.
2o. met verwarmde olie.
3o. met olieverw.
4o. met kalk.
5o. met eene soort van zeer hard, vasthoudend vernis, zamengesteld uit gezifte houtasch, gezifte ongebluschte kalk en olie; de grijze tint van dit vernis is zeer behagelijk.

Al deze verwen zullen het uitwendige der muren voor beschadiging van den regen beveiligen. — Voor gebouwen van twee zware verdiepingen is het raadzaam om aan de onderste verdiepingen een el dikte te geven; voor gebouwen van ééne verdieping zullen 60 a 75 Ned. duimen voldoende zijn, al naar dat hetzelve meer of minder breed zal wezen, en een meer of minder zwaar dak zal dragen. — Muren van zeer kleiachtige aarde kunnen minder dik zijn; van zeer weinig kleihoudende aarde daarentegen een weinig dikker. De dikte der steenen moet altijd van 16 Ned. duim zijn, waardoor de vorm dus nagenoeg 20 duim moet wezen. Daar de grondstoffen niets kosten, zal men, over het algemeen, wel doen, met de dikte niet spaarzaam te zijn.

Het leggen der steenen vereischt geene bijzondere verklaring; men moet er de oppervlakte van goed nat maken ten einde dezelve des te beter den mortel te doen aankleven, waarvan men eene laag van 2 a 3 Ned. duimen uitspreidt op de horizontale bedding, waarop de nieuwe steen zal gelegd worden, en insgelijks op de verticale vlakken (stootvoegen) der naastvolgende steenen; vervolgens legt men den steen; wrijft en drukt denzelven tot dat de mortel aan den buitenkant der voegingen weder uitvloeit. Dit werk wordt zeer spoedig gedaan.

De steenen die bij het droogen of bij het vervoer gebroken zijn, worden weder in het gat geworpen, of dienen tot mortel waardoor de hoedanigheid verbeterd wordt.

De fondamenten der muren kunnen uit steenen en kalk, of uit mortelsteenen gemaakt worden; doch dat is niet volstrekt noodzakelijk, tenzij het gebouw op een' zeer vochtigen grond opgerigt worde. Deze fondamenten kunnen met dezelfde soorten steenen gelegd worden, als die welke tot het daarstellen der muren dienen; men behoeft slechts den voet van den muur aan den buitenkant door een klein talud te beveiligen.

Middel om de ongelijke zettingen te vermijden.

Wij zijn nu genaderd aan de beschouwing

van eene belangrijke voorzorg, onvermijdelijk bij deze soort van bouwing, die, kort na de constructie, altijd eene zeer zware zetting ondergaat. — Men gevoelt van zelve dat als deze zetting, in de verschillende deelen van het gebouw, die verschillend belast zijn, *ongelijkmatig* plaats vindt, er zich alsdan breuken, en, bijgevolg, afwijkingen, en zelfs nederstortingen zullen voordoen; terwijl, wanneer de zettingen overal *gelijkmatig* en te gelijkertijd plaats vinden, er geen scheur noch spleet zal te zien zijn, en de duurzaamheid van het gebouw verzekerd zal zijn. Van daar, dat, van aanvang af, zoo veel mogelijk, iedere laag over den geheelen omtrek van het gebouw en op zijne binnenmuren moet gelegd worden; in een woord, dat het metselwerk gelijkelijk en horizontaal op het geheel van het gebouw moet opgetrokken worden. Bovendien moet men, horizontaal met het beneden en boven dagwerk (de opening) der vensters, en strookende met de in en uitwendige oppervlakte van al de muren, platen leggen van 1 palm breed bij ongeveer 6 dm. dikte. Zij zullen, aan al de hoeken van het gebouw, op half hout aan elkander verbonden en door een stevigen spijker op elkander vastgehecht moeten worden. Indien het gebouw twee verdiepingen heeft, moet men bij de lagere verdieping platen van 18 à 20 dm. dikte gebruiken en ze op dezelfde wijze aan elkander voegen. Het doel van deze platen is om alle afwijking aan de hoeken van het gebouw, gedurende de zetting te beletten, en alle deelen van hetzelve te noodzaken eene gelijkmatige zetting te ondergaan. Als de zetting eenmaal geschied is, worden deze verbindingen nutteloos; want, in de hierboven vermelde verbrande gebouwen, zijn deze verbindingen verkoold geworden, en toch heeft men het houtwerk en het dak vernieuwd, zonder dat men de minste scheur in de muren ontdekt heeft.

Bewijs van de stevigheid van deze soort van constructie.

De stevigheid der op die wijze gebouwde huizen is aan eene zonderlinge proef onderworpen geworden: Op een landgoed dat ik aan de oevers der Zwarte zee bezit en waarvan reeds gesproken is, had ik, zoo aan woonhuizen als stallingen, schaapskooijen, schuren, molen, omheining, enz. meer dan 4,000 (Ned.) ellen lengte uit aarde gebouwd. Eenige dezer muren hadden eene hoogte van bijna 9 el. Op den 11 Januarij 1838 dreunde te 9 ure 12 minuten 's avonds, het geheele zuiden van Rusland door eene hevige aardbeving. De horizontale slingeringen zijn berekend geworden op 5 a 6 duim. Na deze beweging, liet ik al mijne gebouwen met naauwkeurige oplettendheid nazien; nergens bespeurde men de minste scheur, de minste wijking; terwijl in de omliggende steden, een zeer groot aantal steenen gebouwen, met mortel van kalk, zwaar beschadigd zijn geworden.

Nu blijft nog over te spreken over de kosten van deze gebouwen; hier kan van niets anders dan van de muren sprake zijn. Zie hier een grondslag, die strekken kan om de meeningen te bepalen: In een land waar het dagloon voor een werkman kan geschat worden op 1 fr. 20 cent., en het dagloon van een metselaar op 2 fr. 50 cent., belasten zich de aannemers om zulke gebouwen te vervaardigen tegen 1 f. 50 cent. de vierkante el oppervlakte van een muur. Men geeft hun de materialen en het vee tot kneeding van het mengsel; zij verrigten aldan het overige.

(*get.*) Potier.

Luitenant Generaal van de Genie, in Rusland.

Wij vermeenen te mogen gelooven, dat het bouwen van woningen met ongebakken klei, in *Suriname*, zeer goed toetepassen is, zelfs zonder de zware afmetingen welke de schrijver der *Notice* voor zijne muren aangeeft.

De muren zouden een steen dik kunnen zijn, mits men de voorzorg gebruike, ze aan zon en regen te onttrekken, en dit kan geschieden door het dak zoo veel te verlengen, dat om de woning eene gallerij van *zes* voeten breedte zij; terwijl het een volstrekt vereischte is de woning op eene verhevenheid, omgeven van behoorlijke afwateringen, te plaatsen.

Om dusdanige woningen te bouwen, heeft men geen metselaars of timmerlieden noodig; met eenige leiding kunnen immigranten dit zelven doen.

Immers klei (*) en wat daarin behoort gedaan te worden, is overal te vinden; even eens min kostbare houtsoorten, die ruw bewerkt, tot gebindten voor deuren en vensters, tot steilen voor het afdak, tot dak-stoel en sparren, en tot bevloering moeten dienen; en tot dekking gebruikt men bij gebrek aan houten cingels, stroo, gedroogd gras of biezen. — voor deuren en vensterluiken bezigt men horden.

Voor zoodanige woning is geen enkele spijker noodig; alle houtwerken worden door pen en gat, en taaije boomschors of ander daartoe geschikt gewas, verbonden.

De meest gewenschte en voordeeligste bouworde der woningen voor immigranten of kolonisten, schijnt deze: een blok van vier kamers onder één dak, geplaatst op de grensscheiding der perceelen gronds welke ter bewerking afgestaan zijn, zoo dat elke huishouding twee kamers hebbe, met het uitzigt op haar erf.

Zoodanig blok kan in plaats van twee huishoudingen, voor vier ongehuwden bestemd worden. Eindelijk dient elke kamer de afmeting van 16 op 12 voet te hebben, en van deur en venster te zijn voorzien.

Betreffende de geneeskundige behandeling der Chinesche immigranten leest men in een artikel getiteld: *Emigration Chinoise*, voorkomende in hetzelfde nommer van dat tijdschrift, het volgende:

De geneeskundige behandeling der immigranten, moet van zachten aard zijn, tenzij een urgent geval eene krachtigere vereischt. In hun eigen land gebruiken zij slechts kruiden en zijn aan geen sterk werkende medicijnen gewoon.

Ten bewijze hoe moeijelijk het presidentschap van den ministerraad in Spanje is strekke de vermelding, dat sinds 1833 Madrid 41 president-ministers heeft gezien, waarvan de meesten slechts eenige weken of dagen aan het bewind bleven. Martinez de la Rosa in 1834, Calatrava in 1836, de Castro in 1838, Gonzales in 1841, Narvaez in 1841, dezelfde nogmaals in 1847, 1849 en 1856. Bravo Murillo in 1851 en Espartero in 1854 bleven langer dan 1 jaar aan, terwijl de laatste geruimen tijd het regentschap waarnam.

Volgens eene officiële statistiek bedraagt het jaarlijksche verbruik van eijeren in Parijs 115 stuks per persoon; doch in de provinciën en vooral op het platteland, waar eijeren en melk eene hoofdrol bij de maaltijden spelen, klimt het cijfer op het dubbele. Dientengevolge zou het verbruik van eijeren in de 86 departementen 7,231,160,000 stuks bedragen, wel te verstaan behalve die eijeren, welke men laat uitbroeijen of uitvoert. De uitvoer is zeer aanzienlijk. Tot 1810 bedroeg die slechts 1,754,140 stuks per jaar; van toen af echter klom de uitvoer allengskens tot 7,685,580 in het jaar 1835, en wel naar Engeland 7,094,120, naar Belgie 60,800; naar de Ver. Staten 49,696, naar Zwitserland 42,960, naar Spanje 34,800 en naar de overige staten 306,304 De totale waarde van dezen uitvoer bedroeg (5 centimetes het ei) 3,029.284 fr. en het gewigt (16 eijeren per kilo) 4,786,615 kilo, waarvan aan belasting 103,180 fr. werd betaald.

(*) Men moet de klei niet met zout of brak-water bevochtigen, en wanneer de klei zelf ziltig is, dient ze met zoet water gezuiverd te worden. Verzuimt men het eene of het andere dan zullen de steenen broos en mitsdien onbruikbaar zijn.

De *Moniteur* behelsde een decreet waarbij de vleeschzetting te Parijs met 31 Maart is afgeschaft; tevens is de verordening van 1829 ingetrokken waarbij het getal slagers van Parijs is beperkt; (eerst op 400, later 500); — de slagers en de vleeschhandel worden eenvoudig aan de vrije mededinging overgelaten (behoudens de policiemaatregelen uit een hygiène-oogpunt, aangaande de kwaliteit van het vleesch).

Nadat de zaak lang besproken en bestreden is geweest, meent de Fransche regering, wie het bovenal om rust onder de arbeidslieden en om lagen prijs van levensmiddelen te doen is, in de vrije uitoefening des bedrijfs den besten weg te vinden om, op den langen duur, aan het publiek voordeelige vleesch-prijzen te waarborgen.

Uit het thans openbaar gemaakt verslag betreffende het rijks-postwezen in Groot-Brittannie, over het jaar 1857, blijkt, dat het daaraan verbonden personeel sedert de vorige jaarlijksche opgave met 235 ambtenaren vermeerderd en dus nu tot 11,101 personen gekomen is. Er waren in dat jaar uitgegeven 504 millioen brieven, dus naar het aantal zielen berekend, gemiddeld 17 per hoofd en dus 5½ pCt. meer dan in 1856. Volgens den vergelijkenden staat der bevolking in de drie hoofddeelen des rijks, bedroeg dit voor Engeland 21, voor Schotland 16 en voor Ierland 7 brieven per hoofd. Niet minder dan een vierde gedeelte van het totaal der uitgegeven brieven was voor Londen met de daartoe behoorende voorsteden bestemd. Het aantal der per post verzonden couranten beliep voor het geheele rijk ongeveer 71 millioen. De bruto ontvangst der posterijen beliep 3,035,713 £ en het totaal der uitgaven 1,720,810 £.

Burgerlijke Stand.

Van den 13n. tot den 20n. dezer, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 14n., Geert van Wildernis, weduwenaar van Susanna van Deriesen, 67 j. Idem, Johannis Nicolaas Bekoorlijk 23 j. Den 15n. Johanna Clasina Georgina Sluijter, 74 j. Den 19n., Edouard Paul Henri Touro, 5 dagen. Den 20n. Anna Karelshoek, 37 j. Idem, Rebecca Goedschalk, Echtg. van Mozes Henriquez Cotino, 51 j. Idem, Constantie Verschuur, Echtg. van Johannes Scheen, 59 j.

Publicke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester
J. C. GOMPERTS.

VRIJDAG, den 21sten Mei 1858.

Het Wrak, benevens de Ankers, Kettingen, Booten enz., van de verbrande Noord Amerikaansche Bark MANTO. — ƒ 2,212.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het schip *Juno*, kapt. Roszberger, van Amsterdam.

Idem, het schip *Equator*, kapt. Nieuwenhuijs, van Demerarij.

VERTROKKEN.

Den 19 dezer, het schip *Minister Pahud*, kapt. Kievit, naar Havanna.

Den 20sten, de fransche Stoomboot *le Rapide*, naar Cayenne.

Den 21sten, Z. M. schoener *Adder*, naar Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 17n. dezer, de Eng.' sloep *Satellite*, kapt. Marshall, naar Demerarij, in ballast.

Den 20sten, de Nederlandsche schoenerbrik *Josephina*, kapt. Fairley, naar Barbados. lading: 180 pies □ Hout 2,200 kubiek voeten, 75 vadems Brandhout, 75 pes Cederplanken, 1 blomvat en 1 kistje Maagbitter 7 gallons.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal. Sluit Ultimo dezer.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Diana, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levij.

Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

Maximiliaan, kapt. W. B. Schil, adres bij J. M. Polak.

Compagnie, kapt. Kuiper, adres bij J. C. Oosterbaan.

Equator, kapt. Nieuwenhuijs, adres bij M. M. Curiel.

Triton, kapt. Duinker, adres bij J. Gisius.

ADVERTENTIEN.

RIVIER STOOMVAART DIENST.

Ingevolge Gouvernements - resolutie dd. 12 September 1857 No. 1183, hebben wij ondergeteekenden ons in Commissie gesteld en de Machinerien van de Rivier-Boot **ELIZA** onderzocht, en dezelven in dien staat bevonden. als vereischt is, om. *zonder gevaar*, voor de publieke dienst te worden gebezigd.

Paramaribo. den 18 Mei 1858.

De 1e. Machinist aan boord Zr. Ms. Stoomboot Sindoro,

(get.) J. H. WATHIER.

De 1e. Machinist aan boord van 's Rijks Koloniale Schoefstoomboot Paramaribo,

(get) A. WOLFF HEINRICH.

H. LYON & Co.

(6320) Ontvangen per *Compagnie*: ***PARFUMERIEN*, Modewaren, waaronder Dames opgemaakte zijden en Stroohoeden, dito Flambards, *Mantilles*, zijden Linten, Veeren en Bloemen, Kapsels, *Vesten* en *Broekengoed*, etc., een groot assortiment *IJZERWAREN* enz.**

J. VAN GELDER.

Verkrijgbaar bij

A. LEVI & Co.

AARDAPPELEN, BOTER, KAAS, Worst, Saucijsjes, Frankforter Braadworst.

Blikjes **VLEESCH**, etc., Patés de foies gras, Kalfsgehak, Karbonade, Rollade en Polet en Bouillon, Ossengehak en Schijf, Hazenbouten, gel. Patrijzen, gerookte ZALM.

Andijvie, Selderie, witte en geele Rapen, Schorsenelen, Kuilkool, Spinasie, Bloemkool, Dop erwten, Suiker erwtjes, puike Aspergies, Worteltjes, Dop erwtjes en Worteltjes door elkander, Snijboonen, Puike Savoije Kool, witte en roode Kool, Julienne fin AARDAPPELEN MEEL, Erwtenmeel, Booneumeel, Bosdorfer Appelen, Peeren, Aardbijen en Blaauwe bessen.

GROENTEN in blikke bussen, Aspergie, Worteltjes, Breek aspergie, dop erwtjes, Snijboonen, Spergieboonen *au beurre et au naturel*, jonge koolrapen, Bloemkool, met stoom gedroogde GROENTEN, VRUCHTEN etc., etc.

VRUCHTEN op eigen sap, dito op Brandewijn; *Marmelade*, Gecristalliseerde Vruchten, Banket, Suikergoed, Pepermunt, Deventer koek. Trommels Biscuits pour fin à Champagne, Blikken dozen Drops.

Okshoofden Bourgogne en St. Estephe *WIJN*, Champagne etc., Rhijnwijn, Selterswater, *Genever*, *Cognac*, Haantjes BIER, Hollandsche Ale.

Gemengd ZUURGOED etc., zwarte en groene *Thee*, Specerijen, *Havanah* en andere CIGAREN van *f* 20 tot *f* 80 per mille en ook in het klein, fijne Speelkaarten.

Heeren *KLEEDEREN*, dito voor WERKLIEDEN, dito voor *Slavenuitdeeling*, dito voor Huis-Bediening.

Braceletten (zwart met elastiek, naar den laatsten *Parijschen* smaak), Buffelhoren opsteekkammen, Ronde Kinderkammetjes, Koralen in soorten, Nasigaren, Mondharmonica's, Moderateur en Kantoor LAMPEN, reserve Ballons, Lampkousjes en Lampglazen.

Porceleine en andere Voorwerpen, Patent en Lijn Olie, aangemaakt Witlood en meer andere *GOEDEREN*. [6321]

Te bekomen bij

J. H. C. WOLFF:

BOTER.
Kaas.
Rolpens.
Gerookte Ossenhazen.
Groene en zwarte **Thee.**
Broodsuiker.
Jenever in vaten.
Dito » kelders.
Bier » in vaten.
Dito » manden.
Schoenen in soorten.
Marine en Burger **Petten.**
3 a **4** extra **Ezelskarren.**
(6322)

Versche *PROVISIEN*, Alsmede:

GROF ZOUT a *f* 5 per vat,

Verkrijgbaar bij
(6323) **G. H. L. BAKKER.**

De ZALF en PILLEN van HOLLOWAY,

een onfeilbaar middel ter genezing van uit klier voortkomende zweren.

De oudste zoon van ANTOON BASNET, te Batavia, leed verschrikkelijk aan klierverzweringen; zijne ouders raadpleegden onderscheidene geneesheeren, doch zijne ziekte nam hand over hand toe. Eene zuster van BASNET, die door de Zalf en Pillen van Hollowaij van een ziek been genezen was, nam het kind onder hare bescherming, zeggende te willen beproeven of een paar weken verblijf bij haar hem misschien mogten helpen. Zoodra het kind zich aan haar huis bevond, deed zij het da Zalf en Pillen van Hollowaij gebruiken, welke al spoedig zijnen toestand verbeterden, en na ruim twee maanden tijds hem geheel en al deden herstellen. Zoo groot is de deugdzaamheid en zoo krachtig is de werking van dit geneesmiddel. Alle soorten van huidziekten worden daardoor genezen.

Deze **ZALF** en **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a *f* 1, *f* 3 en *f* 5. (6319)

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**
Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » . » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . »—25
De prijs der Advertentien is per regel »—25